

ΧΑΙΡΕΤΙΜΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ
Κ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Μακαριώτατε, κ. Αρχηγέ του ΓΕΕΘΑ, Σεβασμιώτατοι, Πανιερώτατοι, Θεοφιλέστατε, Ελογιμώτατοι κύριοι συνάδελφοι στο Πανεπιστήμιο, Πανοσιολογιώτατοι και Αιδεσιμολογιώτατοι Στρατιωτικοί Ιερείς.

Ευχαριστώ θερμά τον Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και πάσης Ελλάδος και Πρόεδρο της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος για την πρωτοβουλία αυτή της Εκκλησίας της Ελλάδος, ευχαριστώ θερμά τον Πρόεδρο τα Μέλη και τον Πανοσιολογιώτατο Γραμματέα της Ειδικής Συνοδικής Επιτροπής,

Ο Άγιος Ναυπάκτου συντόνισε όπως είδα με δεξιοτεχνία τις προετοιμασίες αυτής της σύναξης, ευχαριστώ εκ προοιμίου τους εισηγητές και όλους εσάς για την διαθεσιμότητά σας να είστε σήμερα εδώ σε αυτό το FORUM επικοινωνίας της Εκκλησίας της Ελλάδος με το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας με το Γενικό Επιτελείο Εθνικής Άμυνας, στο οποίο ανήκει ως κοινό Σώμα το Θρησκευτικό Σώμα των Στρατιωτικών Ιερέων και το Θρησκευτικό Σώμα των Ενόπλων Δυνάμεων.

Όπως εύστοχα τόνισε πριν λίγο ο Μακαριώτατος, ο Στρατιωτικός Ιερέας **είναι διφυής και δυσπόστατος**.

Είναι Ιερέας της Εκκλησίας της Ελλάδος, χειροτονημένος κατά την κανονική τάξη, επίσης είναι Αξιωματικός των Ενόπλων Δυνάμεων. Έχει όλα τα προνόμια και κυρίως όλες τις υποχρεώσεις του Έλληνα Αξιωματικού. Ταυτόχρονα είναι, πρέπει να είναι, μια πνευματική προσωπικότητα. Πρέπει να λειτουργεί μέσα στο Στράτευμα και μέσα στην Κοινωνία κατά τρόπο υποδειγματικό. **Για την ακρίβεια ο Στρατιωτικός Ιερέας υπόκειται σε δύο διαφορετικές πειθαρχίες**.

Στην πειθαρχία της Εκκλησίας και στην πειθαρχία των Ενόπλων Δυνάμεων. Μπορεί όμως τα πράγματα να αντιστρέφονται. Και επειδή υπάγεται σε δύο πειθαρχίες μπορεί να διαφεύγει και από τις δύο πειθαρχίες. Καμία να μην ασκείται πλήρως.

Η κανονική αρμοδιότητα της Εκκλησίας της Ελλάδος να μην ασκείται **γιατί είναι απόμακρος και απών ο Επίσκοπος**, και η πειθαρχική δικαιοδοσία να μην ασκείτε λόγω του ιερατικού σχήματος. Και το αποτέλεσμα μπορεί να είναι αποκαρδιωτικό. Ενώ θα έπρεπε, και αυτός είναι ο στόχος μας, το σώμα των Στρατιωτικών Ιερέων να λειτουργεί υποδειγματικά και κατά την Εκκλησιαστική, και κατά την Στρατιωτική τάξη.

Αυτό οφείλεται σε πολύ μεγάλο βαθμό γιατί οι παραδόσεις στην χώρα μας δεν τηρούνται και δεν αφομοιώνονται. Πράγματι, υπάρχει μια λαμπρή παράδοση των Στρατιωτικών Ιερέων σε δύσκολες συνθήκες. Αλλά τώρα η Εκκλησία μας δεν είναι ούτε Εθναρχούσα ούτε και εμπερίστατη. Το Έθνος, μπορεί να διέρχεται δύσκολες περιστάσεις δημοσιονομικά, αλλά η Ελλάδα δεν παύει να είναι μια πλούσια ανεπτυγμένη χώρα, να μετέχει στην ζώνη του ΕΥΡΩ, να είναι 22^η με βάση τους δείκτες κοινωνικής ανάπτυξης στον κόσμο και 27^η σε όγκο οικονομίας παγκοσμίως. Άρα απευθυνόμαστε σε μια κοινωνία η οποία είναι βεβαίως πεισμένη και ανασφαλής, αλλά κινείται παρ' όλα αυτά σε ένα πολύ υψηλό επίπεδο.

Και σε μια κοινωνία η οποία έχει εσωτερικές εκφάνσεις. Διαφορές κολοσσιαίες, εισοδηματικές, μορφωτικές, πολιτισμικές, και ως προς το μόνιμο προσωπικό των Ενόπλων Δυνάμεων υπάρχει μια σταθερή ομάδα αναφοράς. Αλλά ως προς τους στρατευμένους κληρωτούς που είναι πενήντα χιλιάδες (50.000), υπάρχει μια μεταβατικότητα και μια εσωτερική διαφοροποίηση τεράστια. Το Σώμα αυτό είναι διαβατικό, χάνεται και επιπλέον υπάρχει και ένα εκκλησιολογικό πρόβλημα γιατί το Στρατιωτικό Σώμα υπάρχει αλλά η Εκκλησία συντονίζεται από τον Επίσκοπο, έχει τοπικά χαρακτηριστικά, άρα ανήκετε στους κατά τόπους Επισκόπους τους οποίους και μνημονεύετε, αυτοί όμως διστάζουν πολλές φορές, να ασκήσουν τα πνευματικά και άλλα καθήκοντά τους, αυτή είναι η σύγκρουση των δικαιοδοσιών ίσως εάν αποδεχόμασταν ένα μοντέλο γνώριμο στην Δυτική Εκκλησία να μπορούσαμε να αναγνωρίσουμε και στην Ορθόδοξη Εκκλησία προσωπικές δικαιοδοσίες, αλλά ευτυχώς επειδή η Ορθόδοξη Εκκλησία έχει εντονότερη συνείδηση της ιστορίας και της εκκλησιολογίας αυτό δεν αναγνωρίζεται, είναι ένα πολύ μεγάλο θέμα.

Μόνο έκτακτες καταστάσεις επιδίωξαν να αντιμετωπίσουν διαφορετικά το ζήτημα αυτό. Λόγω προσωπικής σχέσης, πάντα μνημονεύω τον αείμνηστο π. Παντελεήμονα Φωστίνης ο οποίος επέστρεψε ως Μητροπολίτης Ενόπλων Δυνάμεων μεταξύ της Καρυστίας και της Χίου και στην συνέχεια επί Δικτατορίας εγκαθιδρύθηκε ο νέος Επίσκοπος Πελαγονίας και Ενόπλων Δυνάμεων Νικόλαος, αλλά ήταν και αυτά από τα εκκλησιολογικά μας σύγχρονα παράδοξα. Τα οποία προφανώς και τα λαμβάνουμε πολύ σοβαρά υπ' όψιν μας, και εμείς και όχι μόνο η Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος. Αυτά είναι απαραίτητες προϋποθέσεις για να φτάσουμε στην ουσία.

Ο Στρατιωτικός Ιερέας στην εποχή μας, δεν απευθύνεται σε ακροατήρια υποχρεωμένα να μετάσχουν σε λατρευτικές πράξεις, να ακούν κηρύγματα, ή να υφίστανται χωρίς την θέλησή τους την συμμετοχή στο μυστήριο της εξομολόγησης.

Όλα πλέον κινούνται σ' ένα περιβάλλον συνταγματικά και διεθνώς κατοχυρωμένης θρησκευτικής ελευθερίας.

Ο καθένας μετέχει επειδή το θέλει και όχι επειδή είναι υποχρεωμένος και στην Λειτουργία και στις ακολουθίες και στην εξομολόγηση και μπορεί να μην είναι παρόν καν στο κήρυγμα μπορεί εύκολα δε να κλείνει τα αυτιά του ή να το χλευάζει και να απαξιώνει όταν αυτό δεν του λέει κάτι. Όταν είναι στερεότυπο, όταν είναι η εκφορά ενός λόγου τυπικού, ρουτίνας που δεν εκπέμπει κανένα ουσιαστικό μήνυμα δηλαδή δεν εκπέμπει ένα μήνυμα κατανόησης, καταλλαγής και αγάπης. Όταν δεν καταλαβαίνεις το πρόβλημα του άλλου. Και για να καταλάβεις το πρόβλημα του άλλου πρέπει να παρακολουθήσεις τις συνθήκες μέσα στις οποίες ζει. Γιατί το μεγαλύτερο πρόβλημα που αντιμετωπίζουμε σε σχέση με τους κληρωτούς στις Ένοπλες Δυνάμεις είναι η έλλειψη μιας αγάπης για τη ζωή που εκδηλώνεται στα τροχαία ατυχήματα, στο υψηλό ποσοστό αυτοκτονιών.

Εκδηλώνεται με την είσοδο στο χώρο των Ενόπλων Δυνάμεων του προβλήματος της χρήσης ναρκωτικών και άλλων ουσιών. Σε μια Μητρόπολη έχεις ορισμένα πάγια χαρακτηριστικά, έχεις μια αστική μια ημιαστική Μητρόπολη, έχεις ένα πληθυσμό με τον οποίο έρχεσαι σε επαφή, σε παρακολουθεί, υπάρχει μια μαρτυρία μια σχέση. Στις Ένοπλες Δυνάμεις τι υπάρχει; Υπάρχει μια μονάδα μια προσωρινή διοίκηση πάντα, γιατί όλα είναι περιορισμένα χρονικά, υπάρχει ένας οπλίτης ή ένας δόκιμος αξιωματικός που θα μείνει κάποιους μήνες, θα φύγει θα έρθει, ποια είναι η επαφή; Ποια είναι η ουσιαστική επαφή;

Μήπως τελικά όλα γίνονται τελετουργικά;

Μήπως αυτό είναι η χειρότερη μορφή εκκοσμίκευσης;

Μήπως τελικά δεν έχουμε πεδίο για την δράση της Θρησκευτικής Υπηρεσίας και πρέπει να το ξαναδιαμορφώσουμε;

Μήπως να το επανεπινοήσουμε αυτό το πεδίο δραστηριότητας της Θρησκευτικής Υπηρεσίας; Με σεβασμό στο Σύνταγμα, με σεβασμό στη θρησκευτική ελευθερία, με σεβασμό στην προσωπικότητα του άλλου. Με σεβασμό στις ανάγκες ενός σύγχρονου πολίτη – χριστιανού, ο οποίος έχει αξιώσεις γιατί θέλει από τον κληρικό να διαθέτει προσόντα πνευματικά και κοινωνική αντιληπτικότητα προσαρμοσμένη στα δεδομένα του 21^{ου} αιώνα; Δηλαδή προσαρμοσμένα σε όσα συμβαίνουν στην κοινωνία, στο διαδίκτυο, στην τεχνολογία, στην επιστήμη, στα μέσα ενημέρωσης, στην πολιτική και οικονομική ζωή;

Αυτό είναι μια πολύ κρίσιμη και δύσκολη αποστολή. Θέλει μεγάλα προσόντα. Γνώσεις, αγωνία ενασχόληση, μελέτη, τριβή, και ταπεινοφροσύνη βεβαίως. Και από την άλλη μεριά εσείς οι Στρατιωτικοί Κληρικοί πρέπει να είστε και αξιωματικοί, υποδειγματικοί πειθαρχημένοι να φέρετε το σχήμα με υπερηφάνεια και καθ' ων τρόπο επιβάλλεται κατά την κανονική τάξη.

Η συμπεριφορά σας οφείλει να είναι υποδειγματική από κάθε άποψη να μην αναγκαζόμαστε να ανοίγουμε πειθαρχικού και διοικητικού χαρακτήρα διαδικασίες.

Να υπάρχει μια σχέση πραγματικής πνευματικής επικοινωνίας με την τοπική Εκκλησία και με την Ιερά Σύνοδο βεβαίως στο υψηλότερο δυνατό επίπεδο αλλά και εκεί όπου στην πράξη ασκείται το έργο σας. Αυτά όλα είναι πολύ σημαντικά και ανοικτά θέματα των οποίων έχουμε πλήρη συνείδηση και ο κ. Αρχηγός στον οποίο υπάγεστε από στρατιωτικής πλευράς και εγώ εν τέλει ως ο υπεύθυνος για την διοίκηση των Ενόπλων Δυνάμεων αλλά βεβαίως όπως καταλάβατε και από τον λιτό, αλλά ουσιαστικό λόγο του Αρχιεπισκόπου και η Εκκλησία, και η Ιερά Σύνοδος, έχουν πλήρη συνείδηση όλων αυτών των θεμάτων και η σημερινή Ημερίδα είναι μια ευκαιρία αυτά να τεθούν επί τάπητος να συζητηθούν ουσιαστικά και όχι με έναν λόγο ο οποίος είναι λόγος επιδερμικός να θέσετε τα θέματα, να μετάσχετε ουσιαστικά στην συζήτηση και στην τελική σύσκεψη που θα γίνει ώστε να μπορέσει και η Εκκλησία και η Πολιτεία να βοηθηθεί στο έργο της να ασκήσει δηλαδή τα καθήκοντά της τα εποπτικά και τα διοικητικά με αποτελεσματικότητα προς όφελος της κοινωνίας και προς όφελος του πληρώματος, σας ευχαριστώ!!!!!!